

Arrest

nr. 232 342 van 6 februari 2020
in de zaak RvV X/ VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DANNEELS
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse (Nigerese) nationaliteit te zijn, op 3 februari 2020 per faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 14 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2020 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die *loco* advocaat R. DANNEELS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster werd op 27 december 2019 geïnterpelleerd door de politie van Leuven.

1.2. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de minister) trof op 14 januari 2020 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied

te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoekster werd hiervan op 15 januari 2020 in kennis gesteld. Dit vormt de bestreden beslissing.

1.3. De gemachtigde van de minister trof op 4 februari 2020 een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoekster werd hiervan op 5 februari 2020 in kennis gesteld.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De vordering dient een aanvechtbare rechtshandeling tot voorwerp te hebben. Bovendien dient de vordering gedurende het volledige verloop van de procedure en totdat het beroep is afgehandeld zijn voorwerp te behouden.

2.2. Uit een mailbericht van de verwerende partij van 5 februari 2020 blijkt dat er in hoofde van verzoekster een nieuwe beslissing werd genomen *“die in de plaats komt van de vorige”*.

2.3. Uit de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting leidt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) af dat de eerdere beslissing van de gemachtigde van de minister van 14 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) door het bestuur impliciet, doch zeker werd ingetrokken (cf. RvS 12 januari 2017, nr. 237.014). Het beroep heeft zijn voorwerp in de loop van de procedure verloren waardoor de vordering doelloos is geworden (cf. RvS 30 mei 2000, nr. 87.671; RvS 31 mei 2010, nr. 204.504).

2.4. Ter terechtzitting betoogt de aanwezige raadsvrouw dat zij moeilijk kan aanvaarden dat beslissingen simpelweg worden vervangen zonder dat het duidelijk is of deze uit het rechtsverkeer zijn verdwenen, zeker omdat verzoekster zich in een uiterst kwetsbare positie bevindt.

2.5. De Raad benadrukt dat de intrekking van een beslissing tot gevolg heeft dat die beslissing *ab initio* uit het rechtsverkeer verdwijnt (RvS 20 mei 2003, nr. 119.574), zodat het bestuur hieraan geen rechtsgevolgen meer kan verbinden.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN